

357-06-59

19 06 3

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

08²⁵
Шу

ДО
МИНИСТЪРА
НА ФИНАНСИТЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Г-Н ПЕТЪР ЧОБАНОВ

ВЪПРОС

от проф. д. и. н. Станислав Станилов
народен представител от Парламентарната група на партия "Атака"

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 89 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: Парушение на български и международни нормативни актове от Агенцията за обществените поръчки

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

На 30 октомври 2012 г. Агенцията за обществените поръчки приема Методическо указание относно: Прилагане на чл. 4, т. 4 от Закона за обществените поръчки, при възлагане на теренни археологически проучвания във връзка с инвестиционната дейност на възложителите.

Според указанието, предварителните археологически проучвания при осъществяването на инвестиционни проекти нямат за цел повишаване на познанията в областта на археологията и ползите остават само за дейността на други лица. Изводът, който Агенцията прави е, че теренните археологически проучвания свързани с инвестиционната дейност на възложителя не са научни изследвания, при които възложителят изцяло заплаща услугата, но ползите от тях не остават изключително за възложителя при извършване на неговата дейност, съгласно чл. 4, ал. 4 от ЗОП.

Твърдението на Агенцията за обществените поръчки предизвика недоумение сред цялата научна и културна общност в България и дори бе осмяно в медиите. Очевидно е, че при възлагането на поръчки, свързани с извършването на археологически проучвания, ползите от проучванията не остават изключително за възложителя при извършването на неговата дейност, а стават част от проученото културно-историческо наследство на Република България. Археологическите теренни проучвания, когато са възложени от инвеститори, не са част от инвестиционното намерение, а законово задължение на инвеститорите да бъде спасена историческата информация и съответните находки. Целта на нормативно предвиденото изискване при осъществяването на инвестиционни проекти, в територии, за които има данни за наличие на

археологически обекти, да бъдат извършвани археологически проучвания, не е успешно и законосъобразно реализиране на конкретен инвестиционен проект, както смята АОП, а опазване на културното наследство на Република България при реализирането на този инвестиционен проект. Познанието, добито от изследването на културните пластове остава в полза на настоящото и следващото поколение българи, както и за останалите европейски народи. Откритите движими ценности влизат към фондовете на държавните и общинските български музеи, и съответно са предмет на научни изследвания. По тази причина ползите от тези археологически проучвания изобщо не може да бъде прието, че остават изключително само за възложителя, каквото е становището на АОП. Обратното би означавало, че АОП узаконява иманярски действия, финансиращи от възложителя.

На практика, АОП твърди, че археологията не е наука, което не само е абсурдно, но е и нарушение на международни актове като конвенцията на Съвета на Европа за опазване на археологическото наследство, която е ратифицирана от Република България. Указанието на АПИ теренните археологически проучвания да бъдат подложени на търг противоречи и на българския Закон за обществените поръчки, който изключва научните изследвания от обхвата на обществените поръчки. Би се създал и допълнителен проблем, защото в България теренните археологически проучвания изцяло се провеждат от хора, които работят в държавни институции. В археологията няма търговски субекти, които да участват в търгове. В свои публични становища Националният археологически институт с музей и Асоциацията на българските археолози посочват изключително вредните последствия за българското археологическо наследство, които неизбежно ще настъпят, ако критериите за избор на проучватели-археолози станат най-ниската цена или най-късия срок.

Методическото указание не е съгласувано с Министерството на образованието и науката, което е компетентно да прецени коя дейност е научно изследване и коя не е. Няма и съгласуване с Министерството на културата, което е компетентно да прецени ценността и ползата от откритите при разкопките културни ценности. За сметка на това, указанието е съгласувано със Сметната палата и с Агенцията за държавна финансова инспекция, които не притежават посочената компетентност.

От всичко, посочено дотук, е очевидно, че методическото указание е в явно противоречие с българското и международното законодателство.

В тази връзка моля да ми отговорите:

Какви мерки ще предприемете за отмяна на коментираното Методическо указание?

София, 19.06.2013 г.

Народен представител:

Проф. д. и. н. Станислав Станилов